

വിഷയ: - सा मानुः चरणाम्बुजयोः राव
मनः अर्पितवती

हरिताभा

कालवर्षमेघाः आकाशे आच्छादयन्ति स्म।
आर्द्रभूमिगन्धः वायुः पूरयति स्म। अम्बरान्
पतन्तः वर्षविन्दवः पृथ्वीं हुक्ष्यं चुम्बयन्ति।
वर्षविन्दुमृदुध्वनिं परितः शान्तिं मेनं
जनयति स्म। वर्षाभिरिक्ता लघुनृपाणी
आर्द्रा भवन्ति। पक्षिशालकाः मानुः पक्षयोः
अधः तप्तं स्वीकृत्य शयन्ति। सर्वचराचराः
स्वनिवासस्थाने राव निवृन्ति।

"सीते... आगच्छन्तु प्रिये।"

शैत्यं कारणं कम्बलस्य अधः शयति सा
मानुः स्वरं न श्रूयते।

"सीते... आगच्छन्तु..."

अचिरात् सा तस्याः शय्यावलम्बी मानुः
समीपं अधावयत्।

“ സീതേ തന്മിക് ജലം ദാശ്യതു ” മാനാ അക്രത।
സീതാ അധഃ സ്ഥിതേ ജലപാത്രേ തന്മിക് ജലം
അനീയ മാതुഃ കൃതേ ക്തവന്തീ। സാ മാതुഃ കൃതേ
വാനായനം ഉദ്യാത്യന്തി। ശയാവലംബി മാനാ
വാനായനमध्ये വാദ്യലോകം അപश्यत्।

വാനകാഃ നോകാ നിമിതി കൃന്യാസു പ്ലാവയന്തി।
വൃഷ്ടികാലേ ഗ്രാമം ധാന്യസംപന്നം ഭവന്തി। പാദവാഃ
ശീതലപവനസ്യ ദിശേ ദുരന്തി। രാതാനീ ദൃശ്യാഃ
മാതुഃ ചിന്തേ തോവസ്യ വീജാനി വപന്തി।

“ സീതേ കിം ത്വം മഹാവിद्याലയേ ന ജഠ്ഠാസി?”
മാനാ അപൃച്ഛത്।

“ ഓ മാനേ, പഠനാനന്തരേ ദൃഢാ നിद्रാ കർണ്ണ വിലംബ
ജാതഃ, അതഃ അധ ഉത്ഥിഷ്ഠതോ ഹവ വിലംബഃ”।

സീതാ പ്രത്യവക്ത। മാതुഃ അധരേ മന്ദർമ്മിതം
അജ്ഞാജിരത്।

സീതാ ഹവ നിർദ്ദിന കുടുംബേ അനിമലഭാത।
വാനയകാലേ സ്വപിതരേ നപൃവാ സാ നരയാഃ അംബാ
സാകം നിവസമി സ്മ। പിതुഃ മരണാനന്തരേ അന്യ-
ജഠ്ഠേ കർമ്മ കൃന്വാ അस्തി മാനാ സീതാ പരിപാലയന്തി
നിർഭാഗ്യേ മാനാ ശയാവലംബി അഭവത്। തദനന്തരേ

സീതാ അसीत् मानुः सर्वकारिणि अद्यां कूर्वाति।
 अल्पसमयानन्तरं सीता महाविद्यालयं आगच्छत्।
 तत् समये अध्यापिका पूर्वं समाप्य परीक्षायां
 उत्तरकाण्डः छात्राणां कृते कन्वती स्म।
 सीता असीत् परीक्षे उत्तमविजयं प्रप्नुवती।
 अध्यापिका च सर्वे छात्राः तां प्रशंसयत्। सीता
 पठनकार्ये अतिसमर्थः भवति। अद्य काले विद्या-
 भ्यासस्य मूल्यं सीता सम्यक् जानाति। तदर्थं
 सा अहोरात्रं विद्याभ्यासार्थं कठिनं प्रयत्नं
 अकरोत्।

"सीते... अभिनन्दनाः" अरुणिमा अवदत्।
 "धन्यवादः प्रिये"। सीता प्रन्थवदत्।
 अरुणिमा सीतायाः प्रियं मित्रं भवति। तस्याः सर्व-
 कार्ये अरुणिमा सदा तस्याः साकं तिष्ठति स्म।
 अनुदिनं तेषां सौहृदं वर्धयति स्म। तत् सायाह्ने
 सीता मानुः समीपं अधावयत् च उत्तरकाण्डः
 कन्वती।

"अभिनन्दनं प्रिये... अहं जानामि त्वं सदा
 उत्तमविजयमेव प्रप्नुवती।"
 सीता मानुः पादयोः निपत्य अनुग्रहं स्वीकृतवती

തന്മയാ: കൃത്യേ മാതാ അस्തി സർവ്വേ | തന്മയാ: പൃഥ്വീ അപി
 മാതാ അसीത് | തന്മയാ: ജന്മം, പരജന്മം, സന്തോഷം,
 വ്യസനം യ സർവ്വേ സാ നിത്യം അത്വാ കൃത്യേ വക്തി
 രസം | ഉമാത: പാദശ്ച അധ: അस्തി തന്മയാ: സ്വഗ്മി
 വിന്നാനി, അതിവിന്നാനി | കൃത്യവ: അഗ്നി: യ
 നിഗതിശ്ച | രാക്ഷാ സീതാ മഹാവിദ്യാലയേ അसीത്
 സമയേ, അരുണിമാ സീതാ കൃത്യേ രാക്ഷാ മധുരവസ്തു
 കൃത്യവती | അന്നശ്ച വിന്നാ സീതാ തന്മ സ്വീകരേതി
 യ അത്വാകൃത്യ | അന്നസമയനന്തരേ തന്മയാ: ശിരേ
 യ ഞ്ജവാത: പ്രകമ്പ്വനേ: വാതയതി ഇതി അനുഭവന്തീ |
 പ്രथമം സാ തന്മിക അസ്വസ്ഥതാ അനുഭവന്തീ നഹി
 സമയനന്തരേ തന്മയാ: ശരീരം സർവ്വേ ഉത്പേജയതി |
 യഥാർത്ഥം തന്മ മധുരവസ്തു ഉന്മാതകവസ്തു അसीത് |
 അരുണിമാ അവജ്ഞാ അसीത് ഉന്മാതകവസ്തുനാം ജ്ഞാതേ
 വർദ്ധ വർദ്ധ: | നഹി ശരീരം ഉന്മാതകവസ്തുനാം അവ്യാ
 തന്മയാ: ശരീരം സർവ്വേ പ്രവഹതി | വിന്നാന്തരേ ഉത്പേജനം
 കൃത്യേ തേ അമിതം ഉന്മാതകവസ്തു സ്വീകൃതവന്തി |
 ഉഭയോ മന്ദം യഥാർത്ഥം ജീവനേ അപ്രത്യക്ഷിത: भवन्ति |
 കാർതികമാസശ്ച ക്വിമപി സാധാർണ്യം | അരുണി -
 വർണ്ണേ വിഭൂഷിത: സൂര്യശ്ച സുവർണ്ണകിരണानि क्षन्ते

അസ്പഷ്ടം, മന്യ: സൂര്യ: क्षितिज सीमायां गोचरयन्ति
॥ मम विद्यालये प्रत्यागमन: सीताया: व्यवहारं
माता अश्नुते । बहुसमयं सीता गृहे अस्ति ।
“ सीते अत्र आगच्छन्तु, किं नव व्यवहारं परिवर्तयन्ति
माता उच्यते अवदत् ।

“ मम व्यवहारं ? , # अहं सदा ईदृशानि राव । ”
सीता क्रोधेन सह प्रत्यवदत् । प्रथम: आसीत्
सीता मातु: कृते स्वरं वर्धयन्ति । स्वस्य सीताया:
व्यवहारं कृते मातु: मृदुलं हृदयं भजन: भवति ।
दूरवाण्यां मध्ये परिचय: राकं कुक्क: आसीत्
अरुणिमै उन्मादकवस्तु दत्तवान् । अमिनोपयोगिन
राकदा अरुणिमा उन्मत्त: राव वीथीं अटन्ति ।
किमपि प्रज्ञाशून्य समये अरुणिमा स्वस्य जीवनं
राकं पाशं मार्गे समाप्त: । स्वस्य प्रियमित्रस्य
अभावं ज्ञत्वा सीता स्तब्धा: भवन्ति । कृष्णवर्ण-
मेघानां भरित: तस्या: चित्ते राकं अत्र उचितं
निर्णयं स्वीकृते न शक्नोमि । अन्तिं सा तस्या:
अध्यापिका समीपे अभयं प्रप्नुवती । सा तस्या:
सर्व अपराध: अध्यापिका कृते अवदत् । कार्यस्य
ज्ञानता ज्ञातवन्ती अध्यापिका स्मरन्ति आश्चर्यं

Item Code: 954

Participant Code: 081

आह्वयन्ति । स्वस्य अपराधं ज्ञानवती सीतायां
आरक्षकः प्रशंसयत् । शीघ्रं ते सीतां उन्मादकवस्तु
मुक्तकेन्द्रे नेतुम् । अन्तिं सीता उन्मादकवस्तु
जालात् आगमन् । सीतायाः परिवर्तनं दृष्ट्वा
आरक्षकः तां आहूय अवदत् ।
“सीते, बहुअधिकं दन्ताः अद्य उन्मादकवस्तुनां
दुरते बन्धः भवति । तदर्थं तेषां कृते जागरूकता
निश्चयेन कर्तव्यम् । त्वं असि इयं विषये
उचितम् ।”

आरक्षकस्य वचनं सा अद्यापूर्वं श्रोतिवती ।
पश्चात्तापविवशा सा मातुः समीपं अयावयत् च
शेदिनुं आरभत् ।

“माते... क्षम्यतां मम अपराधः, अहं नैव
दन्तानीं कार्याणि न करोति ।” सीता अवदत् ।
अम्बायाः विदुरस्य उवाच ।

“पुत्री पापपङ्क्तिनात् अस्मात् कर्मात् निजान्मानं
मोचय ।”

एतत् श्रुत्वा पश्चात्तापविवशा सा अम्बायाः
भक्त्या चरणाम्बुजयोः निपत्य क्षमां अयाचत् ।
बीजानि नृ फलितानि, पुष्पाणि नृ बीजितानि ।

നന്തം കിന് അഗമനഃ । വദാധികം ജനാഃ അവിശ്ഠഃ
വേദീ സീതാ അഭിमुखീകരണീ । വേദനിശ്ചയേന സാ
അവകന്ത ।

“പ്രിയ ജനാഃ, വയം सर्वे जानामः अद्य कालस्य
दोषाः । प्रिय छात्रा यूयं विद्यार्थिनी रावम् । पठन्-
समये किमर्थं अशुद्धकाशेषु गमनं ? आधुनिककाले
सामूहिक सांपत्तिक तथा शारीरिक सुस्थिति विनाशं
कृवन्ति विहरन्ति विविधाः लघुप्रयोगाः । लघु लघु
छात्रा अपि महाभारतलघुप्रयोगे स्वजीवनं विनाशं
कृवन्ति । दूरवाद्यां अमितोपयोगे रावं लघुस्थाः
उपयोगेन अस्माकं जीवनं कथापि त्यर्थं मा कुरु
छात्राः, अस्मात् दुरन्तात् वयं सर्वे मिलित्वा
अस्माकं छात्रां रक्षयामः, अस्माकं छात्रां मोचयामः ।
अद्य अर्न्तिकातायाः आधुनिकेन नरभोजनं च
मानववर्जितानं राव स प्रचलति । परस्परस्नेहस्य
सराः शृण्वन्ति काले, वीथिशुनकमूल्यमपि मानव-
शक्ति काले ‘मा निषाद’ जाने कः सन्ति बन्ध-
जनाः ?, अस्माकं भारतांभा कते सुस्थिर-
विकसनार्थं च अस्माकं मानुः लोकाय रावं
वयं निश्चयेन सन्तानि प्रवृत्तेः मुक्तिं प्राप्नुवान् ।

വയം सर्वे अस्माकं सन्तानि दोषप्रवृत्तिं उपेक्षितुं
कर्तुं च सका अस्माकं मानुः च भासतामातुः च
चरणाम्बुजयोः सख मन्त्रः अर्पितवन्ति । ”
सा समा नस्थाः वचनं समाप्तवती । कुतः वाति
व पवनस्य दृष्ट आत्मनिश्चयस्य पवने नस्थाः
वेणि उड्डयति । तत्र आगत्य सहस्राणां दान्त्राणां
जंगमकृतमनान्तरे नवजीवनस्य स्रिताभा
अजागरित् ।

x x x